

Сонет 12

Жоашен Дю Белле

12

Я не торкатимусь Венеції й Верони,
Мину Феррару я, Флоренцію й Мілан,
Ні слова не зроню про неаполітан,
Ні про торгівлю їх, озброєння й закони;

Скажу про церкву я, де ледарству поклони
Щодня одважає нова юрба прочан,
Де гонор, злоба, фальш розкинули свій стан
Під гордим золотом потрійної корони.

Знай, друже мій, що тут усякі є турботи,
Є смутки й радощі, пороки і чесноти,
Науки й неуцтва є досить, Пелетє.

Коротше: ладу тут не бачу я ні в чому,
Тут все заплутане, як в хаосі старому —
Всі добрі й злі діла, і все, що в світі є.